

<p>Vnútorne učenie Čuang-c': Kapitola 2, Teórie o rovnosti všetkých vecí, časť 2</p> <p>Vnútorne učenie Čuang-c': Kapitola 2, Teórie o rovnosti všetkých vecí, časť 2 V súčasnosti existujú všetky druhy slov. Neexistuje spôsob, ako vedieť, do ktorej kategórie sa hodia. Možno sa nehodia do žiadnej kategórie. Jedna kategória sa nemusí hodiť k inej. Spojené spolu by mohli vytvoriť novú kategóriu. Keby boli všetky spojené spolu, potom by nebolo potrebné žiadne rozlišovanie. Aj keď by to mohlo byť tak, overte prosím tieto slová. Bol počiatok. Nebol ešte počiatok, ktorý začal všetko. Je existencia. Je neexistencia. Existencia a neexistencia ešte nezačali. Nie je žiaden počiatok existencie, rovnako ako nie je žiaden počiatok neexistencie. Keby po čase existencia a neexistencia došli ku koncu, potom nevediac, či vlastne bola existencia alebo neexistencia, nebol by žiaden bod pri určovaní toho, čo bola existencia a čo bola neexistencia. Teraz keď som už urobil tieto vyhlásenia, tak neviem, či som niečo povedal</p>	<p>alebo som nepovedal vôbec nič. V celom svete nie je nič väčšie než konček zvieracieho chlpu a obrovská hora je malá. Nič nemá dlhší život ako mŕtvo narodené dieťa a (800 ročný) Peng Zu je mladý. Celý vesmír a ja sme prišli do bytia spoločne a všetky žijúce veci sú so mnou spojené. Pretože už existuje toto spojenie, aký má význam o tom hovoriť? Pretože to je všetko, čo je možné povedať o tomto prvotnom spojení, môžeme o tom prestať hovoriť? Jedno spolu so slovami sa stáva dvoma. Tieto dva spolu s jedným sa stávajú troma. Pokračujúc v týchto výpočtoch dokonca aj ten najchytrejší matematik nedokázal by dosiahnuť na koniec, nehovoriac o bežných ľuďoch! Preto ak postupujeme od ničoho k niečomu a dôjdeme k trom, len si predstavte, čo by sa stalo, ak by sme postupovali od niečoho k niečomu! Nepostupujme. Nazývajte to ukončeniami. Čo sa týka Dao, nikdy neboli rozdiely. Slová nikdy neboli zhodné, takže určite majú hranice. Rád by som povedal niečo o týchto hraniciach.</p>	<p>Tam je vľavo, tam je vpravo. Existuje osobná etika a sú spoločenské smernice. Tam je nezainteresovanosť, tam sú diskusie. Tam sú rozhovory, tam je niečia nadradenosť. Toto sa nazýva osem vyjadrení srdca. To, čo je mimo riše tohto sveta, múdry človek ponecháva otvorené pochybnostiam. To, čo je v rámci riše tohto sveta, múdry človek o tom bude diskutovať ale nedôjde k definitívnym záverom o ničom z toho. O starobylých záznamoch prvých kráľov múdry človek dôjde k vlastným záverom ale nedostane sa kvôli nim do sporu. Preto aj popri odlúčení existuje neodlúčenie. Popri nezhodách existujú aj žiadne spory. Človek by sa mohol spýtať: „Ako je to možné?“ Múdry človek sa drží toho, čomu verí, zatiaľ čo všetci ostatní sa hádajú a pokúšajú presadiť svoje. Preto sa hovorí: „Tí, ktorí sa hádajú, nedoviaďa na koniec svojho nosa.“ Vznešené Dao nerobí žiadne rozdiely. Vznešené tvrdenia nepoužívajú žiadne slová. Vznešený súciteľ nie je benevolentný. Vznešená počestnosť nevyjednáva. Vznešená odvaha</p>
--	---	--

nespôsobuje nešťastie.
 Dao, ktoré je očividné,
 nie je Dao.
 Slová použité v sporoch
 sú márne.
 Súhlasný súcit je neúspešný.
 Úprimná poctivosť
 nie je uveriteľná.
 Odvaha,
 ktorá spôsobuje nešťastie,
 nedosiahne nič.
 Z týchto piatich,
 koľko možno
 správne nasledovať?
 Preto človek, ktorý vie,
 kedy zastaviť,
 pri čom oni nevedia,
 došiel.
 Vediac, ako argumentovať
 bez slov
 a ako nasledovať Dao
 bez ukazovateľov smeru –
 vyzeralo by to ako
 mať schopnosť
 skutočne niečo vedieť.
 To by sa nazývalo
 sebestačnosť.
 Naliaty
 ale ešte nie naplnený.
 Vyliaty
 ale ešte nie vyprázdnený.
 Nepoznajúci miesto,
 z ktorého čokoľvek povstane
 - to by bolo nazývané
 uchovávanie jasného svetla
 v temnote.
 Pred dávny čas sa
 Yao spýtal niekoľko otázok
 (premiéra) Shuna,
 hovoriac: „Chcem napadnúť
 štáty Zong, Kuai a Xu Ao.
 Aj keď sedím tu na tróne
 s toľkou mocou,
 aj tak sa kvôli tomu
 cítim nepríjemne.
 Čo spôsobuje,
 že sa takto cítim?“
 Shun odpovedal: „Vládcovia
 tých troch štátov
 stále žijú medzi divými

králikmi a bylinami.
 Ako by si sa mohol
 necítiť nepríjemne?
 Pred dávny časom
 desať slnčiek vyšlo naraz.
 Všetky žijúce veci
 boli odkryté od toľkého jasu
 a teraz posolstvo
 tvojho vlastného srdca
 prichádza k tebe
 tak jasne ako tie slnky!“
 Nie Que
 sa spýtal Wang Nia:
 „Vieš o niečom, s čím by
 každý súhlasil,
 že je Správne?“
 Ni odpovedal:
 „Ako by som to vedel!“
 „Vieš, čo nevieš?“
 „Ako by som to vedel!“
 „Ak je to pravda, potom
 nikto nevie nič?“
 „Ako by som to vedel!“
 Napriek tomu sa pokúsim
 o tom niečo povedať.
 Ako môžem vedieť,
 či to, o čom tvrdím,
 že viem, že je to pravda,
 odmieta myšlienku,
 že je niečo,
 čo by som nemusel vedieť?“
 Ako môžem vedieť,
 či to, o čom tvrdím,
 že neviem, či to je pravda,
 odmieta myšlienku,
 že je niečo, čo viem?
 Teraz mi dovoľ položiť ti
 niekoľko otázok.
 Ak človek
 spal na vlhkom mieste,
 dostane reumu do chrbtice
 a kráča ohnutý.
 Bolo by to rovnaké
 v prípade úhora?
 Keby človek žil na strome,
 triasol by sa od strachu
 a neovládateľne by sa chvel.
 Bolo by to rovnaké
 v prípade opice?
 Z tých troch,

ktorý pozná správne miesto,
 kde mať domov?
 Samcom opičiakom pripadajú
 samice opice príťažlivé.
 Jelene sa spájajú s laňami.
 Úhory a ryby sa spoločujú
 vo vode.
 Mao Qiang a Li Ji
 boli považovaní za krásnych
 väčšinou ľuďmi,
 ale keď ich zbadali ryby,
 ponorili sa hlboko
 do vody,
 keby ich zbadali vtáky,
 vzlietli by vysoko k nebu
 a keby ich uvideli jelene,
 rýchlo by cválali preč.
 Z tých štyroch
 ktorý vie najviac
 o ženskej príťažlivosti?
 Z môjho pohľadu
 princípy láskavosti
 a spravodlivosti a cesty
 správneho a nesprávneho
 uviazli v zmätku a chaose.
 Ako by som bol schopný
 rozoznať ich od seba!“
 Ni Que povedal:
 „Ak nevieš, čo je prospešné
 alebo škodlivé, potom ani
 plne dosiahnutý človek
 by nevedel, čo je prospešné
 a čo škodlivé!“
 Wang Ni odpovedal:
 „Plne dosiahnutý človek
 je ako duch!
 Veľké močariny
 môžu byť zapálené
 ale jemu nebude horúco.
 Rieky v Číne
 by všetky mohli zamrznúť
 ale jemu nebude zima.
 Hrom by mohol
 náhle zaznieť medzi horami,
 vietor by mohol spôsobiť
 tsunami v oceáne
 ale on by nebol vyľakaný.
 Taký človek by mohol
 jazdiť po oblohe na oblakoch,
 prekročiť slnko a mesiac,

cestovať za hranice
štyroch morí.
Ani smrť ani život mu
nemôžu spôsobiť zmeny
a je malý dôvod,
aby vôbec uvažoval
o prospechu alebo škode.“
Qu Que Zi
sa spýtal Chang Wu Zia:
„Počul som svojho Majstra
povedať, že múdry človek
je považovaný za niekoho,
kto nie je zainteresovaný
do kariéry.
Neusiluje o zisk,
nesnaží sa vyhnúť sa
bankrotu,
nenachádza potešenie
v súťažení
a nemá žiaden dôvod
zapájať sa do takých vecí.
Nie je žiaden spôsob,
ako ho opísať
a každý jeho opis
je nedostatočný,
pretože cestuje mimo
prach a špinu života.
Môj Majster si myslí,
že to je veľmi unáhlený
a impulzívny spôsob
nazerania na veci
ale ja si myslím,
že to je spôsob, ako
sa hýbať s tajomným Dao.
Ako to pripadá tebe,
priateľ môj?“
Chang Wu Zi odpovedal:
„Keď to počujem,
aj Žltý Cisár by bol zmätený,
takže ako by tomu Konfucius
mohol úplne rozumieť!
Čo sa týka teba, dostávaš sa
ďaleko pred seba.
Vidíš vajce a nedokážeš
počkať, kým zakirikíra.
Dám ti niekoľko teoretických
slov, aby si ich vnímal
a počúval ich
teoreticky, dobre?
„Pokúšajúc sa udržať

vonkajšie okraje
slnka a mesiaca
aby obmedzili celý vesmír;
pokúšajúc sa byť dôverný
so všetkým; pokúšajúc sa
nájsť zmysel v tom,
čo je úskočné a chaotické;
pokúšajúc sa byť k iným
podlízavo úctivý –
každý pracuje
na takých veciach.
Múdry človek je
bláznivo detský,
má podiel na dlhom živote,
pretože sa mu podarilo
spojiť sa s jednoduchosťou.
Keby všetky žijúce veci
využili to, čím sú,
takým spôsobom by si boli
navzájom užitočné.
„Ako by som mohol vedieť,
že potešenie zo života
nie je klamom?
Ako by som mohol vedieť,
že odpor voči smrti
nie je ako
usmievajúci sa nováčik,
ktorý nevie, ako sa dostať
späť do svojho hniezda?
Li Ji bola dcérou
správcu hranice Ai.
Na svojej ceste
do štátu Jin
plakala tak veľmi,
že si zamáčala
prednú časť svojich šiat.
Keď ale došla do paláca,
oľutovala, že vôbec plakala.
Ako by som mohol vedieť,
či mŕtvi neoľutujú
svoju predchádzajúcu
túžbu po živote!
Zatiaľ čo snívajú,
nevedia, že snívajú.
Uprostred sna
si môžu myslieť,
že sú vlastne
súčasťou toho sna
ale keď sa prebudia,
uvedomia si,

že to bol len sen.
Keď sa človek úplne prebudí,
uvedomí si,
že to bol len veľký sen.
Blázon verí,
že je prebudený,
vnútorne a súkromne
vlastne veriac,
že vie, kto skutočne je.
Kniežatá! Chudáci! Vskutku!
Ty i Konfucius,
obaja snívate.
Keď vás nazvem snílkami,
aj ja som snilek.
Čo sa týka toho, čo som
povedal, mohlo by sa to
volať vzlet.
Ak vo všetkých budúcich
generáciách by sme sa mohli
stretnúť s niekým,
kto má takú veľkú múdrosť,
že by vedel,
ako vysvetliť všetko toto,
bolo by to ako keby sa
svitanie a západ slnka
objavili súčasne.
„Predpokladajme, že máme
spolu spor.
Ak ma udrieš ty, namiesto
toho, aby som udrel ja teba,
je to tak, že máš nutne pravdu
ty a ja sa mýlim?
Ak udriem ja teba, namiesto
toho, aby si udrel ty mňa,
je to tak, že mám nutne
pravdu ja a ty sa mýliš?
Musí mať jeden z nás pravdu
a ten druhý sa mýliť?
Mohli by sme mať obaja
pravdu a obaja sa mýliť?
Pretože ani jeden z nás sa
nedokáže na tom dohodnúť,
potom ostatní ľudia
budú neprípustní voči našej
popletenej nevedomosti.
Keby sme niekoho požiadali,
aby rozhodol, kto má pravdu?
Čo keby sme požiadali
niekoho, kto súhlasí s tebou?
Pretože on už súhlasí

s tebou, ako môže
urobiť rozhodnutie?
Čo keby sme požiadali
niekoho, kto súhlasí so
mnou? Pretože on už súhlasí
so mnou, ako môže
urobiť rozhodnutie?
Čo keby sme požiadali
niekoho, kto nesúhlasí
ani s jedným z nás?
Pretože on už nesúhlasí
ani s jedným z nás, ako môže
urobiť rozhodnutie?
Čo keby sme požiadali
niekoho, kto súhlasí
s nami oboma?
Pretože on už súhlasí
s nami oboma, ako môže
urobiť rozhodnutie?
Pretože je to tak,
potom ty, ja a iní
nebudeme schopní
dospieť k dohode.
Závisíme na názore
iných ľudí?
„Každý meniaci sa tón
hlasu by mohol čakať
na ďalší hlas,
ktorým by sa ozýval
alebo by nemusel vyzerat',
že na niečo čaká,
ale boli by v súzvuku
so sférou nebies.
Takým spôsobom
sa pôvabne rozširujú
a potom odkvitnú,
keď prejdú svoju cestu.
Čo je myslené slovami 'byť
v súlade so sférou nebies' ?
Človek by mohol povedať:
správne nemusí byť správne,
také nemusí byť také.
Keby správne nebolo odlišné
od nesprávneho,
potom by nebol žiaden dôvod
na spory o tom,
čo je správne a čo nesprávne.
Keby také nebolo odlišné
od nie – takého,
potom by nebol žiaden dôvod

na spory o tom,
čo je také a čo nie je také.
Zabudnite na plynutie času,
zabudnite na spravodlivosť.
Vibrujte neohraničenosťou.
Takým spôsobom úplne žite
v neohraničenosti.“
Polotieň sa spýtal tieňa:
„Pred malou chvíľou
si sa pohol a teraz
si sa zastavil.
Pre malou chvíľou
si si sadol a teraz stojíš.
Ako môžeš konať
tak nelogicky?“
Tieň odpovedal:
„Musím byť závislý
na niečom inom,
aby som bol taký, aký som?
Musí to, na čom som závislý,
tiež byť závislé
na niečom inom,
aby to bolo také, aké to je?
Je moja závislosť rovnaká,
ako had závisí na svojich
šupinách alebo cikáda na
svojich krídlach? Ako môžem
vedieť, prečo som taký?
Ako môžem vedieť,
prečo nie som iný?“
Pred malou chvíľou som ja,
Čuang-c' sníval,
že som motýľ.
Šťastne pohrúžený do toho,
že som motýľ,
tešil som sa, že si poletujem
a robím to, čo robia motýle.
Vôbec som nevedel,
že som Čuang-c'.
Keď som sa prebudil,
náhle som zistil,
že som Čuang-c'.
Nevedel som,
či som Čuang-c', ktorý sníva
o tom, že je motýľ
alebo či som motýľ,
ktorý sníva, že je Čuang-c'.
Musí existovať niečo,
čo oddeľuje Čuang-c'
od motýľa.

To sa nazýva metamorfóza.